6. ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்.

ஒருவன் தன் ஊர் மக்களைப் பகைத்துக் கொண்டால், தன் சுற்றத்தாரோடு அழிந்துவிடுவான்.

7. எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்.

கணிதமும், இலக்கணமும் மனிதர்களுக்கு இரு கண்கள் போன்றவை ஆகும்.

8. ஏவா மக்கள் மூவா மருந்து.

பெற்றோர் கட்டளையிடுவதற்கு முன் குறிப்பறிந்து செய்கிற குழந்தைகள் பெற்றோருக்கு அமிழ்தத்தைப் போன்ற சிறப்பானவர்கள்.

9. ஐயம் புகினும் செய்வன செய்.

பிறரிடம் யாசகம் பெற்று வாழ்ந்தாலும் நல்ல செயல்களைச் செய்ய வேண்டும்.

10. ஒருவனைப் பற்றி யோரகத்திரு.

நற்குணமுடைய ஒருவனைத் துணையாகக் கொண்டு ஓரிடத்தில் வசிக்க வேண்டும்.

16. கிட்டா தாயின் வெட்டென மற.

நமக்குக் கிடைக்காது என்று தெரிந்த ஒன்றை மறந்து விட வேண்டும்.

17. கீழோ ராயினும் தாழ வுரை.

நம்மைவிடத் தாழ்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களிடமும் தாழ்மையாகப் பேசவேண்டும்.

18. குற்றம் பார்க்கில் சுற்றம் இல்லை.

பிறரது குற்றங்களையே ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தால், உறவினர் என்று எவருமே இருக்க மாட்டார்கள்.

19. கூரம் பாயினும் வீரியம் பேசேல்.

கூர்மையான அம்பை உடைய பலவானாக இருந்தாலும் கர்வத்துடன் பேசக்கூடாது.

20. கெடுவது செய்யின் விடுவது கருமம்.

ஒருவர் நமக்குக் கேடு செய்தாலும், அதை பொருட்படுத்தாமல் அப்படியே விட்டுவிடுதல் உயர்ந்த செயலாகும்.

36. சோம்பர் என்பவர் தேம்பித்திரிவர்.

சோம்பேறிகள் வறுமையில் வாடுவர்.

37. தந்தைசொல் மிக்க மந்திர மில்லை.

தந்தையின் சொல்லைவிட சிறந்ததொரு மந்திரம் இல்லை.

38. தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலு மில்லை.

தாயைவிட சிறந்த தெய்வம் இல்லை.

39. திரை கடலோடியும் திரவியம் தேடு.

கடல் கடந்து அந்நிய நாட்டிற்குச் சென்று பொருள் தேட வேண்டும்.

40. தீராக் கோபம் போரா முடியும்.

தணியாத கோபமும் பகையும் பெரும் சண்டையில் முடியும்.

41. துடியாப் பெண்டிர் மடியி னெருப்பு.

கணவனுக்குத் துன்பம் வந்தபோது பதைக்காமல் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கும் மனைவி மடியில் நெருப்பை வைத்துக்கொண்டு வாழ்தலுக்கு ஒப்பாவாள்.

68. பொல்லாங் கென்பவை யெல்லாம் தவிர்.

தீமை என்று சொல்லப்படும் அனைத்துச் செயல்களையும் விட்டுவிட வேண்டும்.

69. போனகம் என்பது தானுழந் துண்டல்.

ஒருவன் தானாக முயன்று உழைத்து சம்பாதித்ததே உணவு ஆகும்.

70. மருந்தே யாயினும் விருந்தோ டுண்.

அமிர்தமே ஆயினும் விருந்தினருக்குக் கொடுத்து உண்ண வேண்டும்.

71. மாரி யல்லது காரிய மில்லை.

மழை இல்லாவிட்டால் உலகில் எந்தவொரு நல்ல செயலும் நடக்காது.

72. மின்னுக் கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை.

மின்னல் மின்னுவதைப் பார்த்தே மழை வருமென்பதை அறிந்துகொள்ளலாம்.

84. வீரன் கேண்மை கூரம் பாகும்.

வீரனோடு கொண்டுள்ள நட்பு, கையில் கூர்மையான அம்பை வைத்திருப்பதற்கு ஒப்பாகும்.

85. உரவோ ரென்கை இரவா திருத்தல்.

வலிமையுடையோர் என்று சொல்லப்படுவது, வறுமை வந்த காலத்திலும் பிறரிடம் யாசிக்காமல் இருப்பதாகும்.

86. ஊக்க முடைமை ஆக்கத்திற் கழகு.

உற்சாகமாக ஊக்கத்துடன் செயல்படுவதே முன்னேற்றத்திற்கு அழகாகும்.

87. வெள்ளைக் கில்லை கள்ளச் சிந்தை.

கலங்கமில்லா மனமுடையவர்களிடம் வஞ்சகமான எண்ணம் இருக்காது.

88. வேந்தன் சீறின் ஆந்துணை யில்லை.

அரசனானவன் ஒருவனைக் கோபித்தால், அவனுக்கு வேறு துணை இல்லை.